

sker, at alle bliver behandlet på samme vilkår. Hvad enten der er tale om en lille gårdejer, en københavnsk restauratør eller en stor fødevarerproducent, ja, så må reglerne, sagsbehandlings- og offentliggørelsesreglerne, være ens for alle.

Jeg vil gerne her henvise til indholdet af Forbrugerrådets brev, som jeg har citeret kort fra før, af 23. april. Det er udvalgets bilag nr. 692, som med saglige argumenter klart tilbageviser påstandene i Landbrugsraadets henvendelser om den her sag, også på bilag 702, og som jo også klart slår benene væk under hr. Jørn Jespersens udtalelser til Ritzau, som de er gengivet i Fyns Stiftstidende, som jeg har nævnt, den 31. marts.

Jeg er da åben over for, at vi snarest ser på betingelserne for at komme på den offentliggjorte liste. F.eks. kunne Steff-Houlberg finde sig selv offentliggjort som syndere hele to gange, selv om virksomheden havde handlet korrekt efter fundet af DT 104 og straks udsendt en pressemeddelelse herom. Til trods for at virksomheden – også efter min opfattelse – handlede ansvarsfuldt, blev den nævnt blandt andre fødevarerproducenter, som ikke havde gjort det.

Målet med offentliggørelsen er jo ikke at hænge nogen ud, men at være et middel til bedre kontrol af fødevarerne og forebyggelse af, at nogen overhovedet får lyst til at snyde, altså at have en præventiv virkning.

Afslutningsvis må jeg konstatere, at vi dog mangler flere erfaringer på området endnu – som sagt træder loven først i kraft til nytår – erfaringer, som vi kan drage nytte og lære af, så systemet bliver bedre og bedre. Det er jo ikke et statisk kontrolsystem, vi har at gøre med her, men et dynamisk system, som hele tiden skal kunne bevæge sig i takt med udviklingen og behovet i vores samfund.

Derfor skal jeg på vegne af regeringspartierne Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, CD og Dansk Folkeparti forelægge følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget noterer sig,

- at der efter den 1. januar 2000 vil blive anvendt ensartede regler for offentliggørelse af kontrolresultater efter principperne i fødevarerloven og dermed sikret en høj grad af offentlighed og fuld retssikkerhed i alle landets regioner,

- at Fødevareministeriet snarest efter 1. juli år 2000 vil foretage en evaluering af offentliggørelsesstrategien og oversende resultaterne til Folketingets Fødevareudvalg, og
- at Fødevareministeriet vil undersøge mulighederne for en offentliggørelsesform, som i højere grad medfører offentliggørelse og flere sammenfattende resultater tager Folketinget fødevareministerens redegørelse til efterretning«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 76).

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg hæfter mig jo ved, at også den socialdemokratiske ordfører foreslår en vedtagelse, som lægger op til, at der skal ske en evaluering med mulighed for, at man kan ændre på principperne. Det kunne man jo godt tolke som en erkendelse af, at det ikke er sikkert, at det er de vises sten, man har fundet på nuværende tidspunkt, og at man måske kunne gøre det bedre.

Hvis det nu er rigtigt – det håber jeg det er, fordi så har vi jo en mulighed for at finde hinanden ved at tale sammen – så vil jeg spørge, om det ikke også er Socialdemokratiets opfattelse, at når vi f.eks. snakker om salmonella, så vil det give langt mere mening at lave resultater, hvor man over en periode oplyste om det samlede salmonellaniveau i alle færdigvarerne – alle ferskvarerne – slagteri for slagteri, danske varer kontra importerede varer; og at man dermed også kan sammenligne, hvordan udviklingen går fra det ene kvartal til det andet, fra det ene år til det andet, se om vores handlingsplaner virker, om der bliver færre tilfælde, om vi får nedbragt smittefaren, eller om det går den forkerte vej, så vi skal gøre noget yderligere.

Ville den type af resultater, hvor man fik et seriøst helhedsbillede og kunne se, hvordan udviklingen gik, ikke være meget bedre end det, man har gjort indtil nu?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Erling Christensen siger, at målet ikke er at hænge nogen ud. Det er kun den præventive virkning, man går efter. For det første kan det jo godt ske, at der er nogle, der føler sig hængt ud,